

Love, Fear and Evil

Nina Sten-Knudsen på Horsens Kunstmuseum

AF Erik Meistrup
meistrup.erik@gmail.com

I 2011 viste Nina Sten-Knudsen udstillingen "Love and Fear" på Horsens Kunstmuseum. Nu er hun tilbage med den færdige og afrundede udstilling og projekt: "Love, Fear and Evil", der består af 36 værker hovedsagelig maleri, men også tegning, fotos, video og skulptur (delvis brug af ready mades). Udstillingen følges også af et fyldigt og gennemillustreret katalog, som man nok må betragte som uomsorgeligt, hvis man vil prøve at forstå Nina Sten-Knudsens tankegang.

Litterær fortælling
Alene værkeres titler er sig

re os fra træets verden og vandre ud på sletterne.

En installation af forstælle
Udstillingen "Kærlighed, Frygt og Ondskab" er et ambitiøst projekt, der i sin færdige form også er en installation, fordi alle værkerne udgør en samlet fortælling og præsenteres som en forsat udviklende historie om netop de tre følelser og dermed forskellige psykiske tilstande. Fortællingen starter i det personlige og udvikler sig så på en nærmest absurd måde gennem spring i tid og sted, og alligevel kan man godt følge den underliggende fortælling. Noget af det første, man aner er, at første trin "Kærligheden" er en skrøbelig og sjældn følelse, der ikke er

Maleriet "Epilog". Foto: Erik Meistrup.

Politi tog og bogge med. Foto: Erik Meistrup.

selv en anden kunstform, idet de er litterære udsagn og læst i løb af oplæg til en slags novelle, der blander forstælleselementer fra den rå realisme over mere fabulerende udsagn, hvor fortid og nutid blandes.

Faktisk rækker nogle af udsagnene helt tilbage til forhistoriske urtider, hvor pattedyrene indfandt sig i naturen og dinosaurerne var på vej ud. Eller som i maleriet, der starter sin titel med: "Nej, nu rubler det for den gamle, tænkte jeg. En Darwinistisk arvesynd – den køber jeg ikke. ... Så så jeg nærmere på billedet af Adam og Eva ...". De er skildret som netop menneskene på Afrikas slette, bindeleddet til vores abemæssige ophav og med "træet" i baggrunden, det træ, vi er kravlet ned fra – kundskab i den vores evne til at frigå

meget til stede – mest markant, da fortælleren føder en datter (s. 55 i kataloget) og ser verden i et kort øjeblik som smuk indtil "Frygten" dukker op i skikkelse af to harvede soldater.

Afrika er det symbolske fikspunkt
Senere er datteren blevet 7 år og står i ruinerne af en by og har læst hugget den ene hånd af. Herefter blænder der over til Afrika, og hvordan kolonimagten Belgiens konge i sit private Congo fik hugget hænderne af børn som straf for, at forældrene ikke arbejdede godt nok. Afrika med mennesket, der erobreren verden og med de blodige konflikter fra kolonitiden og frem til i dag, bliver så et sigsynymt med eller en metafor for "Frygt og Ondskab" al sin nærmest magtesløse gru

(for fortælleren). Hen mod slutningen "dræber en skikkelse dyret" – Sgt. George og Dragen myten – og hovedpersonen kan så blive menneske igen, og i det sidste store maleri "Epilog" ser vi en kvinde modtage/af et barn i floden og i baggrunden et videokamera til at forevige begivenheden – for kun gennem formidlingen er det skete virkelig i den moderne medieverdensstid.

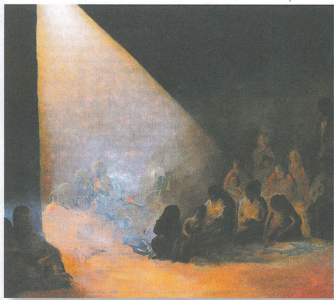
Hvis man har fulgt Nina Sten-Knudsen (årgang 1957) fra debut i 80ernes start, genkender man flere af hendes temaer, farveholdninger og mælkesåder, men hun føjer hele tiden nye facetter på og til den strøm af fortællinger, der har præget og fulgt hende fra indianer-billederne over de øde motorveje og synkens verdener, kig ud i universets uendelige stjernetåger,

storbyernes forfald og de store glødende landskaber, hvor altid begynder og måske ender igen.

Nina Sten-Knudsen har fra sit nuværende stædt i Berlin skabt en enestående fortælling i flere dimensioner, der rammer direkte ned i den eksploderende krise med flygtninge og immigranstømme over Middelhavet og med lille 'Aylan fra Kobane' som strandvasker på Tyrkiets turistkyst (et af nutidens ikoniske fotografier, der ikke vil kunne vaskes væk af Europas erindring) – kærlighed,

der skaber barn, frygten for deres skæbne under gusomme herskeres tyranni og flugten ud i usikkerheden for at genfinde den tabte kærligheds muligheder i menneskelighed selv og ofte med smertelige tab undervejs. Den Darwinistiske arvesynd er ondskaften i os selv, som vi gennem religion, filosofi, kunst, litteratur og senest internationale aftaler som Menneskerettighederne har forsøgt at finde vej til at tøjle – men hvor langt er vi?

Horsens Kunstmuseum
Carolinehundsvej 2, Horsens
Frem til 10. januar 2016

De miste mig inde i det nederste fangehus. Den gamle mand søgte: 'Alle mennesker har en sang. Hvad er din.' Jeg forsøgte lidt tøvende at synge. Foto: Erik Meistrup.